

عنوان مقاله:

استحکام بخشی بافتهای شهری

محل انتشار:

اولین همایش ملی شهرسازی و معماری در گذر زمان (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسنده:

روح اله رحیمی - هیات علمی دانشکده هنر و معماری دانشگاه مازندران

خلاصه مقاله:

در این نوشتار پس از بیان مفهوم استحکام بخشی و فرسودگی در بافتهای شهری سعی شده است به رویکردی جدید با عنوان « تحریک توسعه» در بستر شهر های معاصر در جهت استحکام بخشی روح و پیکره ی بافتهای شهری پرداخته شود. شناخت، حفظ و احیاء عناصر و آثار تاریخی یا به عبارت دیگر وجدان تاریخی، ویژه ی یک روح متمدن است. اینان که از گذشته ای مداوم و نسلهای مدفون حکایت می کنند ، تنها ارزش احساسی و هنری و یا کنجکاوانه ندارند، بلکه تداوم تاریخی و پیوستگی فرهنگی و روح ملی را تحقق می بخشند. در این زمینه ابتدا مفهوم فضای گمشده و تئوریهای راجر ترانسیک در جهت کشف فضاهای گمشده و همچنین نظریه ی کریستوفر الکساندر در مورد توجه به مراکز در راستای ایجاد حیات و دوام در کل و پس از آن اصول طراحی در بافت شهری بیان خواهد شد. بزرگترین بدعت شهر عام این است که در آن هر چه از کاربافتد به دور ریخته می شود. ، یا به عبارت دیگر ، واقعیت جای ایده ایسم را می گیرد .، چون برای ازکار افتاده فایده ای مترتب نیست . و یادگار معنایی ندارد . در عوض ، هر چه به جای ازکارافتاده ها و به دور ریخته ها سردرآورد ، پذیرفته می شود.

کلمات کلیدی:

استحکام بخشی، تحریک توسعه، تصویر ذهنی، استخوان بندی محله، مشارکت مردمی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/231912>

